

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1817/2016
21.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ са седиштем у ..., кога заступа Никола Мађинац, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за комунално стамбену делатност „Ковински комуналац“ са седиштем у Ковину, ради утврђења дискриминаторског поступања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4609/15 од 18.02.2016. године, у седници одржаној 21.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4609/15 од 18.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П 16/14 од 19.03.2015.године, ставом првим изреке одбијени су приговор туженог да о истом захтеву тече парница и приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је тужени противправно, несавесно поступао према тужиоцу током поступка јавне набавке радова на изградњи погонског објекта на изворишту у ... на бунару ... на начин ближе описан у том делу изреке, као и захтев тужиоца да се обавезе тужени да му исплати 1.441.074,39 динара са законском затезном каматом почев од 09.11.2007.године. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Допунском пресудом Вишег суда у Смедереву П 16/14 од 11.06.2015.године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени противправно, несавесно поступао према тужиоцу током поступка јавне набавке радова на изградњи погонског објекта на изворишту у ... на бунару ... на начин ближе описан у том делу изреке.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4609/15 од 18.02.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђене пресуда Вишег суда у Смедереву П 16/14 од 19.03.2015.године у ставовима другом и трећем изреке и допунска пресуда Вишег суда у Смедереву П 16/14 од 11.06.2015.године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је 30.10.2007.године упутио позив за понуду у поступку јавне набавке мале вредности за набавку радова на изградњи погонског објекта на изворишту у ..., на бунару „...“. По позиву туженог, тужилац је благовремено поднео понуду за извођење радова. Тужени је 07.11.2007.године отворио приспеле понуде и констатовао да су приспеле три понуде као и то да су понуђене вредности за извођење радова у свим понудама више од процењене вредности у јавном позиву, због чега су неприхватљиве. На предлог комисије туженог поступак је настављен о чему је тужилац обавештен. Поступак погађањем је настављен 08.11.2007.године са два понуђача; тужиоцем и „ББ“ из Набавку извођења радова тужени је доделио понуђачу „ББ“ из ... о чему је тужилац обавештен дописом од 08.11.2007.године. Одлучујући значај приликом доделе радова понуђачу је дати гарантни рок од 4 године из понуде „ББ“ из ... о чему је тужени обавестио тужиоца дописом од 30.10.2007.године. Дописом од 08.04.2008.године тужени је обавестио Комисију за заштиту права којој се тужилац обратио да није у могућности да поступи по одлуци и понови стручну оцену понуда јер је уговор о јавној набавци радова закључен пре покретања поступка за заштиту права и у целости извршен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца и утврдили да наведеним поступањем туженог није дошло до дискриминаторског понашања.

Предмет тужбеног захтева је утврђивање дискриминаторског понашања туженог до кога је дошло неправилним и незаконитим радом туженог у поступку јавне набавке. На овај случај, који се догодио 2007. године, примењује се Закон о јавним набавкама, Устав и Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода.

У поступку јавне набавке тужилац се ни на који начин није нашао у неједнаком положају у односу на другог понуђача. Тужени као наручилац није ограничио конкуренцију међу понуђачима, није онемогућио тужиоца неоправданом употребом рестриктивног поступка, нити коришћењем дискриминаторски критеријума; није одредио услове који би значили територијалну, предметну или личну дискриминацију међу понуђачима, нити дискриминацију која би произлазила из класификације делатности коју обавља понуђач (чл. 6. и 8. Закона о јавној набавци). Поред тога, правноснажним судским одлукама одбијен је захтев тужиоца за накнаду штете због пропуста туженог у поступку јавне набавке и за поништај уговора о јавној набавци који је тужени закључио са другим понуђачем, па нису основани наводи тужиоца о неправилном поступању туженог. С обзиром на то да у односу на тужиоца није било очигледно неједнаког поступања ни по ком основу прописаном чланом 21. Устава

Републике Србије и чланом 14. Европске конвенције за заштиту људских права и слобода, правилно су нижестепени судови одбили захтев тужиоца за утврђење дискриминације.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић